

ΣΑΝ ΝΑ ΉΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

362 π.Χ. Ο Επαμεινώνδας νικά στη Μαντίνεια τους Σπαρτιάτες και τους Αθηναίους, χρησιμοποιώντας τον σχηματισμό της λοξής φάλαγγας. Τραυματίζεται όμως θανάσιμα.

1909: Συγκροτείται στην Αθήνα ο Στρατιωτικός Σύνδεσμος, μία ομάδα αξιωματικών που προετοίμασε την επανάσταση στο Γούδι τον ίδιο χρόνο και έφερε στην εξουσία τον Ελευθέριο Βενιζέλο.

1947: Το ΕΑΜ καταθέτει πρόταση για τον τερματισμό του Εμφυλίου Πολέμου: Πολιτική ουδετερότητας στα εξωτερικά θέματα, κυβέρνου με τη συμμετοχή όλων των κομμάτων και γενική αμνοποίηση.

1954: Η Δυτική Γερμανία νικά 3-2 την Ουγγαρία στη Βέρνη και κατακτά το 5ο Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου.

1969: Κυκλοφορεί το τραγούδι Give peace a chance, ερμηνευμένο από την Plastic Ono Band, με μέλη των Τζον Λένον και τη Γιόκο Όνο.

1993: Σε συνέντευξή του στην Καθημερινή, ο αρχηγός της Πολιτικής Άνοιξης, Αντώνης Σαμαράς, δηλώνει: «Δεν θα επιστρέψω στη Ν.Δ. και αν ακόμη αλλάξουν οι πολιτικές συνθήκες, έστω και αν με καλέσουν για να γίνω ο αρχηγός της».

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1804: Ναθανίελ Χόθορν, αμερικανός συγγραφέας, Έλικο Γράμμα, Το σπίτι με τα επτά αετώματα [Θαν. 19/5/1864]

1807: Τζουζέπε Γκαριμπάλνη, ιταλός επαναστάτης. Τα κατορθώματά του βοήθησαν ώστε η Ιταλία να πραγματοποιήσει την πολιτική της ένωσης και να απαλλαγεί από τους Αυστριακούς. [Θαν. 2/6/1882]

1927: Νιλ Σάιμον, πολυβραβευμένος αμερικανός θεατρικός συγγραφέας.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1822: Κυριακούλης Μαυρομιχάλης, αδελφός του Πετρόμπεη, οπλαρχηγός, από τις δυναμικότερες μορφές της ελληνικής επανάστασης. Σκοτώθηκε σε μάχη με τους Τούρκους στη Σπλάντζα της Ηπείρου.

1848: Φρανσουά Ρενέ Ντε Σατομπριάν, πιο γνωστός στην Ελλάδα ως Σαπωθριάνδος, γάλος συγγραφέας, πολιτικός, διπλωμάτης και φιλέλληνας. Προς τιμήν του, στην Αθήνα υπάρχει ο οδός Σαπωθριάνδου. [Γέν. 4/9/1768]

1934: Μαρί Σκλοντόφσκα Κιουρί, γνωστότερη ως Μαντάμ Κιουρί, γαλλοπολωνέζα φυσικός, που τιμήθηκε με βραβείο Νόμπελ για την ανακάλυψη του ραδίου. [Γέν. 7/11/1867]

Ο Θάνατος του Επαμεινώνδα στη Μαντίνεια

Την κρίσιμη μάχη για την πρωτοκαθεδρία του ελλαδικού χώρου, που δόθηκε το 362 π.Χ., ο Επαμεινώνδας νίκησε Σπαρτιάτες και Αθηναίους με τον σχηματισμό της λοξής φάλαγγας. Τραυματίστηκε, όμως, θανάσιμα... Μετά τη Μάχη των Λεύκτρων (371 π.Χ.), η κυριαρχία της Θήβας στον ελλαδικό χώρο ήταν αναμφισβίτη. Αθήνα και Σπάρτη βρίσκονταν σε προφανή παρακμή. Οι Θηβαίοι, με επικεφαλής του στρατηγούς Πελοπόννησο το Κοινό των Αρκάδων, με φίλικές προς αυτούς πόλεις. Η Σπάρτη προσπάθησε να το διασπάσει, προσεταιρίζομενοι κάποιες από αυτές τις πόλεις, προκειμένου να ανακτήσει τον βαρύνοντα ρόλο της στην Πελοπόννησο. Τα κατάφερε με τη Μαντίνεια, αλλά αυτή περίτερη δυσαρέστησε τον Επαμεινώνδα, που πέρασε για τέταρτη φορά τον Ισθμό για να βάλει τάξη στην πηγεμονία της Θήβας.

Επιτέθηκε με τον στρατό του αιφνιδιαστικά στη Σπάρτη, αλλά ο Αγοπίλαος Β' απέκρουσε την επίθεση με επιτυχία (Ιούνιος 362 π.Χ.). Ο Επαμεινώνδας υποχώρησε στο Αρκαδικό οροπέδιο κοντά στη Μαντίνεια (13 χλμ. βόρεια της Τρίπολης), όπου στρατοπέδευσε για να αναμετρηθεί με τους αντιπάλους του. Η κρίσιμη μάχη για την πρωτοκαθεδρία του ελλαδικού χώρου δόθηκε στις 4 Ιουλίου του 362 π.Χ. (κατ' άλλους στις 27 Ιουνίου). Το πεδίο της μάχης τοποθετείται στο πιο στενό τμήμα του οροπεδίου της Τρίπολης, 6.5 χιλιόμετρα νότια της Μαντίνειας ανάμεσα στα βουνά Μύτικας, πρόβολο του Μανάλου Όρους και Καπνίστρα, αντέρεισμα του Παρθενίου Όρους.

Από τη μία πλευρά παρατάχθηκαν οι Σπαρτιάτες με τους συμμάχους τους (Αθηναίους, Ηλείους, Αχαιούς, Φλειαίους και Μαντίνεις), υπό τον Αγοπίλαο Β'. Οι δυνάμεις τους ανέρχονταν σε 20.000 πεζούς και 2.000 υππείς. Από την άλλη πλευρά, οι Θηβαίοι με τους συμμάχους τους (Ευβοίες, Λοκρούς, Μαλιείς, Αινιάνες, Θεσσαλούς, Αρκάδες, Αργείους και Μεσσηνίους), παρέταξαν ένα στρατό αποτελούμενο από 30.000 πεζούς και 3.000 υππείς. Χρησιμοποιώντας μια βελτιωμένη εκδοχή της λοξής φάλαγγας (δι-

αγώνια παράταξη των οπλιτών με ενίσχυση εις βάθος του ενός άκρου), που είχε πρωτοπαρουσιάσει στα Λεύκτρα ο Επαμεινώνδας, επιτέθηκε στους αντιπάλους και κατόρθωσε να τους απωθήσει, αποκτώντας την πρωτοβουλία των κινήσεων στη μάχη. Κι ενώ τη νίκη φαινόταν να κλείνει προς την πλευρά των Θηβαίων, ο Επαμεινώνδας, που πολεμούσε στην πρώτη γραμμή, πληγώθηκε και άφησε την τελευταία του πνοή επί του πεδίου της μάχης.

Ο θάνατος του αρχηγού τους προκάλεσε σύγχυση στους Θηβαίους, με αποτέλεσμα να λίξει χωρίς νίκη την πάτη. Τυπικά, νικητές ήταν οι Θηβαίοι, επειδή πρώτοι οι Λακεδαιμόνιοι έκαναν αίτηση ανακωχής για την ταφή των νεκρών, έπειτα από πολλούς διοταγμούς. Σύμφωνα με της ελληνικές αντιλήψεις, αίτηση ανακωχής σήμαινε και αναγνώριση πάτης. Ανάμεσα στους νεκρούς ήταν και ο Αθηναίος ιππέας Γρύλλος, γιος του σπουδαίου ιστορικού Ξενοφώντα, ο οποίος εισφέρει πολλές πληροφορίες για τη μάχη, στο έργο του Ελληνικά. Η Μάχη της Μαντίνειας με την τροπή που πήρε σήμανε το τέλος της Θηβαϊκής Ηγεμονίας. Κατέδειξε, ακόμη, ότι όλες οι μεγάλες δυνάμεις του ελλαδικού χώρου είχαν παρακμάσει οριστικά, με αποτέλεσμα να ανοίξει ο δρόμος για την επικράτηση των Μακεδόνων του Φιλίππου Β'.

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΆΛΛΟΙ...

ΑΡΘΡΑ - ΑΠΟΨΕΙΣ ΑΔΡΩΠΟΣ ΕΝ Ο ΤΟΠΟΣ ΤΖΙΑΙ Ο ΤΟΠΟΣ ΓΕΡΗΜΟΣ!

Μ' όλα αυτά που άγονται και φέρονται περί της κυπριακής οικονομίας και των υποθαβμίσεών της, που κακά τα ψέματα κάνουν την ψυχή και τη διάθεση των Κυπρίων κατάμαυρη, διερωτώμαται αν ο λαός έχει κέφι να παρακολουθήσει σήμερα τη σύνοδο του Εθνικού Συμβουλίου και τις περί του Κυπριακού και της λειτουργίας του Σώματος αποφάσεις που αυτό θα λάβει. Αν λάβει, δηλαδή... Δεν είμαι, ασφαλώς, εξ αυτών που συνειδοτά απαξιώνουν το θεσμό και πρωτίστως το ρόλο του Εθνικού Συμβουλίου. Ωστόσο: όταν ο λαός μας παρακολουθεί με δέος τις ολοένα και πιο αρνητικές εξελίξεις στην οικονομία, όταν ολοένα και πληθαίνουν οι εργαζόμενοι στην ιδιωτικό τομέα που μεταφέρονται στις στρατιές τών ανέργων, ενώ

όσοι διατηρούν ακόμη την εργασία τους παραμένουν στην πλειοφυΐα τους απλήρωτοι, διερωτώμαται αν έχουν κέφι και κουράγιο να ενδιαφερθούν τι θα πουν και τι θ' αποφασίσουν περί του Εθνικού Συμβουλίου και του Κυπριακού οι εθνοσύμβουλοί μας. Οι οποίοι κατά τας λοιπάς ανταλλάσσουν πυρά ποιος έχει δίκαιο και πόσο... Φευ, όμως, ίσαμε να αποφανθούν ποιος έχει το δίκαιο μαζί του, και ίσαμε να ορθοποδήσει το τόπος κι ο λαός ως υπόσχεται ο κ. Αναστασίδης και οι επικοινωνιολόγοι του, το πιθανότερο είναι να μην υπάρχει ούτε το τόπος ούτε ο λαός! Και δεν είναι τούτο σχήμα λόγου...

Κατ' αρχάς, τζιαι που σπόντας -επί την κυπριακότερο- κι αν υπάρχει ο τόπος, δεν θα υπάρχει ο λαός. Ή, τουλάχιστον, δεν θα υπάρχει η νέα γενιά, άρα το μέλλον αυτού του λαού. Τουτέστιν δεν θα υπάρχουν οι άνθρωποι. Άλλα

ν ι λαογραφία μάς διδάσκει πως «άδρωπος εν ο τόποις τζιαι ο τόπος γέρημος». Δηλαδή τον τόπο τον κάνουν οι άνθρωποι, και χωρίς τους ανθρώπους ο τόπος είναι έρημος! Και πού κολλά αυτό; Μα δεν ακούσατε περί της πρόσκλησης του Γερμανού Υπουργού της Οικονομίας χερ Φίλιπ Ρέσλερ -άλλος αυτός και άλλος ο Υπουργός Οικονομικών Βόλφραγκανγκ Σόιμπλε- προς τους νέους του ευρωπαϊκού νότου να οδεύσουν κατά Γερμανίας μεριά; Τάχαμουν να ενταχθούν στο σύστημα επαγγελματικής κατάρτισης της χώρας του, και μάλιστα «με την προσπίκη της παραμονής και μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος, ακόμη και με την απόκτηση διπλής υπηκοότητας!» Τι σημάνει τούτο; Μα είναι απλό, φίλοι αγαπητοί: Η αποψή των χωρών του ευρωπαϊκού νότου από τη νέα γενιά. Τάχαμουν για επαγγελματική

κατάρτιση, και μετά να μείνουν στη Γερμανία. Ετοιμο και φτηνή εργατική δύναμη, και στη συνέχεια μόνιμοι μετανάστες! Αλλά οι νέοι του ευρωπαϊκού νότου, αν κρίνω από την Κύπ